

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 30 stycznia 2015 roku ostatecznie sprecyzowanym na rozprawie w dniu 14 września 2015 roku powód B. G. wniósł o obniżenie alimentów na rzecz małoletnich synów M. G. i K. G. (1) z kwoty po 750 zł do kwoty po 500 złotych miesięcznie na rzecz każdego z nich za okres od dnia 1 stycznia 2013 roku do dnia 29 stycznia 2015 roku oraz do kwoty po 300 zł miesięcznie na rzecz każdego z pozwanych, poczynając od dnia 30 stycznia 2015 roku.

Strona pozwana nie uznała powództwa i wniosła o jego oddalenie w całości.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 26 października 2015 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi oddalił powództwo oraz zniósł pomiędzy stronami koszty procesu.

Rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego zostało oparte na następujących ustaleniach i rozważaniach, z których najistotniejsze przedstawiają się następująco :

Małoletni pozwany M. G. urodził się (...), zaś małoletni pozwany K. G. (1) urodził się (...). Związek małżeński rodziców małoletnich został rozwiązany wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 13 sierpnia 2008 roku w sprawie sygn. akt (...) Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi z dnia 29 września 2011 roku w sprawie sygn. akt V RC 91/11, B. G. został zobowiązany do lożenia na rzecz małoletnich synów M. G. i K. G. (1) kwoty po 750 zł miesięcznie na rzecz każdego z nich. M. G. miał wówczas 11 lat i uczęszczał do V klasy szkoły podstawowej, zaś K. G. (1) miał 10 lat i uczył się w IV klasie szkoły podstawowej. Małoletni byli alergikami. Matka małoletnich oceniała usprawiedliwione potrzeby każdego z synów, poza kosztami wypoczynku letniego i zimowego oraz czynszem za mieszkanie, na kwotę 1500 zł miesięcznie. I. G. od 1997 roku prowadziła działalność gospodarczą w postaci zakładu (...), zatrudniając dwie(...) i jedną kosmetyczkę osiągając dochód rzędu 1500 zł miesięcznie. Ponadto, I. G. wspólnie ze swoim ojcem prowadziła serwis naprawy solariów.

Powód B. G. od 2006 roku mieszkał w B., w(...) Wraz z czterema kolegami najmował 6-pokojowy dom, za najem płacił po 75 £ tygodniowo. Powód pracował w (...), w systemie (...) i jeśli codziennie pracował zarabiał 1800 £ miesięcznie. Ponadto pobierał na dzieci świadczenie rodzinne (...) w wysokości 130 £ miesięcznie, które – w porozumieniu z matką małoletnich pozwanych – wpłacał na oszczędnościową książeczkę mieszkaniową z przeznaczeniem na studia dla dzieci. B. G. przyjeżdżał wtenczas do Polski średnio 4 razy w roku, łącznie przebywał w kraju przez około 3 miesiące. W 2010 roku powód kupił mieszkanie w Ł. za kwotę 132000 zł. Poza alimentami B. G. kupował synom także odzież, obuwie, gry komputerowe, opłacił uroczystość komunijną młodszego syna, partycypował również w letnich i zimowych wyjazdach dzieci. Do końca grudnia 2012 roku powód w dalszym ciągu przebywał w (...), gdzie pracował i zarabiał po 1500 £ miesięcznie netto. W styczniu 2013 roku powód powrócił do Polski i rozpoczął prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie usług budowlanych osiągając z tego tytułu dochód w wysokości 2500 zł netto miesięcznie. Dnia 18 maja 2015 roku powód zawiesił prowadzoną działalność gospodarczą i od dnia 3 czerwca 2015 roku jest zatrudniony w(...) z siedzibą w Ł. jako pracownik budowlany; początkowo od 3 do 30 czerwca 2015 roku świadczył pracę w wymiarze 1/2 etatu, zaś obecnie od dnia 1 lipca 2015 roku, pracuje w pełnym wymiarze czasu pracy zarabiając 1470 zł netto miesięcznie z tym, że od końca października 2015 roku ma zarabiać 2000 złotych netto miesięcznie. K. G. (2) przekazuje powodowi po 500 zł miesięcznie z przeznaczeniem na alimenty dla małoletnich pozwanych. B. G. korzysta z 2-pokojowego lokalu mieszkalnego, stanowiącego jego własność. Opłaty związane z eksploatacją tego lokalu wynoszą 350-360 zł miesięcznie. M. G. ma obecnie 15 lat i uczęszcza do III klasy gimnazjum. Pobiera korepetycje z matematyki za 120 zł miesięcznie. Całkowity koszt utrzymania i wychowania małoletniego pozwanego jego matka ocenia na 1500 zł miesięcznie. K. G. (1) 23 grudnia 2015 roku ukończy 14 lat, uczęszcza do II klasy gimnazjum, a ponadto na korepetycje z matematyki, fizyki i języka angielskiego, co wiąże się z wydatkami 240 zł miesięcznie. Nadto I. G. jest zobowiązana do opłacenia regulacji wkładki ortopedycznej dla małoletniego, co kosztuje 150 zł miesięcznie. Całkowite koszty utrzymania małoletniego K. G. (1) jego matka ocenia na kwotę 1700 zł miesięcznie. Małoletni pozwani mieszkają wraz z matką i jej konkubentem w 4-pokojowym domu jednorodzinnym.

Koszty, związane z utrzymaniem domu I. G. i jej partner ponoszą po połowie. Matka małoletnich pozwanych w dalszym ciągu prowadzi własną działalność gospodarczą w postaci salonu urody uzyskując dochód rzędu 2000 – 2500 zł netto miesięcznie. W okresie od stycznia do końca marca 2015 roku małoletni K. G. (1) spędzał u ojca średnio 2 dni w tygodniu, zaś od dnia 1 kwietnia do maja 2015 roku połowę tygodnia, pozostając częściowo na jego utrzymaniu. Od maja 2015 roku K. G. (1) nie odwiedza już ojca. Z kolei małoletni pozwany M. G. widuje się z ojcem 3-4 razy w tygodniu, w tym także u niego nocuje.

Sąd Rejonowy ustalił stan faktyczny na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego w postaci dokumentów, zeznań świadków oraz zeznań powoda i przedstawicielki ustawowej małoletnich pozwanych zaznaczając, że dowody z dokumentów i zeznań świadków nie nasuwały żadnych zastrzeżeń co do swej prawdziwości. zaś zeznania powoda i przedstawicielki ustawowej jedynie w takim zakresie, w jakim nie zawierały sprzeczności co do faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Sąd Rejonowy nie dał wiary zeznaniom powoda w zakresie, w jakim szacował miesięczne koszty utrzymania swoich synów na kwotę 1400-1600 zł uznając, iż są one zaniżone oraz odmówił waloru wiarygodności twierdzeniu przedstawicielki ustawowej małoletnich pozwanych, że całkowite koszty utrzymania M. i K. G. (1) oscylują w granicach 3200 zł miesięcznie, ponieważ okoliczność ta nie została wykazana żadnymi dostępnymi jej środkami dowodowymi. Biorąc pod uwagę zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, przy uwzględnieniu wieku małoletnich, ich stanu zdrowia oraz faktu uczestnictwa w zajęciach dodatkowych, jak również zasad doświadczenia życiowego Sąd Rejonowy doszedł do przekonania, iż miesięczny koszt utrzymania małoletnich winien zamknąć się w kwocie 1000 zł na każdego z nich, tj. łącznie 2000 złotych.

W oparciu o ustalony stan faktyczny Sąd Rejonowy przytaczając treść art. 138 i 135 § 1 k.r.o. wskazał, że powództwo o obniżenie alimentów jest niezasadne i podlega oddaleniu. Zdaniem Sądu pierwszej instancji nie doszło bowiem do istotnej zmiany stosunków uzasadniającej obniżenie alimentów należnych małoletnim pozwany od ich ojca. W szczególności okoliczności takiej nie może stanowić aktualna sytuacja zarobkowa powoda. Sąd Rejonowy zaznaczył, że ocenie podlegają nie dochody rzeczywiście osiągnięte przez zobowiązanego do alimentacji, lecz jego możliwości zarobkowe i majątkowe, ustalone w oparciu o obiektywne kryteria. Powód od wielu lat świadczy pracę jako pracownik budowlany, w latach 2006-2012 przebywał w (...) gdzie pracował i zarabiał 1500-1800 £ miesięcznie, zaś po powrocie do Polski rozpoczął prowadzenie własnej działalności gospodarczej, którą kontynuował do dnia 18 maja 2015 roku i która przynosiła mu dochód rzędu 2500 złotych netto miesięcznie. W ocenie Sądu Rejonowego powyższa kwota stanowi aktualny zakres możliwości zarobkowych zobowiązanego wskazując, że dzięki wieloletniemu doświadczeniu zawodowemu i posiadanym umiejętnościom powód ma możliwość świadczenia usług budowlanych nie tylko w ramach stosunku pracy, ale i we własnym zakresie. Powód angażuje się wprawdzie w wychowanie dzieci, jednak nie ulega wątpliwości, że małoletni przebywają głównie pod opieką swej matki, która wypełnia swój obowiązek alimentacyjny przede wszystkim poprzez osobiste starania o utrzymanie i wychowanie małoletnich synów, a zatem koszty związane z zaspokajaniem usprawiedliwionych potrzeb małoletnich dzieci winny w znacznej mierze obciążać ich ojca. W konsekwencji Sąd Rejonowy uznał, że powód powinien w dalszym ciągu łożyć na rzecz małoletnich pozwanych alimenty w wysokości po 750 zł miesięcznie na każdego z nich.

Od wyroku Sądu Rejonowego apelację złożył powód wnosząc o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa w całości. Apelujący zarzucił, zaskarżonemu orzeczeniu sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z zebrany w sprawie materiałem dowodowym polegającą w szczególności na dowolnym, nie znajdującym odzwierciedlenia w materiale dowodowym przyjęciu, iż możliwości zarobkowe powoda kształtują się na poziomie 2500 zł netto, w sytuacji gdy jego aktualnie uzyskiwane zarobki kształtują się na poziomie 1500 zł netto, z nadzieją na ich zwiększenie do kwoty 2000 zł netto, zaś z uwagi na wykonywanie pracy fizycznej w pełnym wymiarze czasu pracy oraz sprawowaną opieką nad dziećmi rozważania Sądu o możliwościach dodatkowego zarobkowania są hipotetyczne i nie potwierdzone żadnym dowodem zebrany w sprawie, a nadto że usprawiedliwione potrzeby małoletnich powodów kształtują się na poziomie 1000 zł każdy, podczas gdy ustalenia te nie znajdują oparcia w zebrany materiale dowodowym, a koszty utrzymania małoletnich są nieadekwatne w stosunku do poziomu życia powoda, wreszcie, że sytuacja zarobkowa powoda nie uległa zmianie od daty orzekania o alimentach w 2010 roku podczas gdy wprost z ustaleń Sądu wynika, iż powód poprzednio pracował w W. (...) uzyskując dochody ok 1500 - 1800 funtów netto (ok 7000 - 8000 zł netto), zaś

po powrocie do Polski uzyskiwał dochody w maksymalnej wysokości 2500 zł netto, zaś od czerwca 2015 roku uzyskuje dochód w kwocie 1470 zł. Apelujący podniósł, że pozwani mają 15 i 14 lat, są samodzielni i nie wymagają pomocy przy czynnościach pielęgnacyjnych, poza tym spędzają dużą część czasu pod opieką ojca, nocując nawet kilka razy w tygodniu w jego mieszkaniu. Apelujący zarzucił także rażące naruszenia przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 135 § 1 i 2 k.r.o., mające wpływ na treść rozstrzygnięcia, poprzez jego błędne zastosowanie, następstwem czego aktualnie orzeczone alimenty nie odpowiadają możliwościom zarobkowym powoda, a co więcej przekraczają uzyskiwane przez niego dochody oraz przyjęcie że obowiązek alimentacyjny matki wyczerpuje się znacznej mierze w osobistych jej staraniach o utrzymanie i wychowanie dzieci podczas gdy chłopcy mają 15 i 14 lat, są samodzielni, nie wymagają pomocy przy czynnościach pielęgnacyjnych i spędzają dużą część czasu pod opieką ojca, nocując nawet kilka razy w tygodniu w jego mieszkaniu. W uzasadnieniu powód podniósł, że wrócił z W. aby mieć z dorastającymi chłopcami stały i regularny kontakt.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Apelacja jest bezzasadna.

Wbrew zarzutom apelacji Sąd Rejonowy opierając się na zebranych materiale dowodowym wydał prawidłowe rozstrzygnięcie. Sąd pierwszej instancji przeprowadził wnikliwe i obszerne postępowanie dowodowe, a zgromadzone dowody szczegółowo omówił i dokonał ich prawidłowej oceny, którą podziela również Sąd Okręgowy. Rozważania Sądu Rejonowego są logiczne, a materiał dowodowy jakim dysponował Sąd został szczegółowo omówiony zarówno pod względem jego wiarygodności, jak i przydatności w ustaleniu stanu faktycznego. Jak wskazał już Sąd Rejonowy, podstawę materialno-prawną roszczenia strony powodowej stanowi w niniejszej sprawie art. 138 k.r.o. Zgodnie z jego treścią w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Nie każda zmiana w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego uzasadnia zastosowanie powołanego przepisu, lecz jedynie taka zmiana, która jest istotna i jednocześnie ma charakter trwały. Ustalenie zmiany stosunków następuje poprzez porównanie stosunków obecnych z warunkami i okolicznościami uprzednio istniejącymi. Nie ulega wątpliwości, że koszt utrzymania małoletnich pozwanych starszych obecnie o 4 lata i uczących się w gimnazjum na pewno nie uległ zmniejszeniu. Nie budzi wątpliwości w ocenie Sądu Okręgowego, że kwota 1000 zł, na którą Sąd pierwszej instancji określił koszty utrzymania każdego z małoletnich pozwanych nie jest wygórowana i znajduje uzasadnienie w zebranych materiale dowodowym. Należy też podkreślić, że kwota ta, na którą składają się różne składniki jest zmienna i nie jest możliwe jej precyzyjne wyliczenie, stanowi ona bowiem zawsze pewną projekcję przewidywanych wydatków w oparciu o średnią wydatków już poniesionych. Należy wskazać, że Sąd Rejonowy w obszernym uzasadnieniu okoliczności te dokładnie omówił i ocenił powołując dowody, na których się oparł. Powyższe ustalenie nie było zresztą kwestionowane przez apelującego. Nie można natomiast zgodzić się z zarzutem apelującego, że Sąd Rejonowy niewłaściwie ocenił możliwości zarobkowe powoda. Niewątpliwie faktycznie uzyskiwane przez powoda zarobki uległy zmniejszeniu. Jednak nie uzasadnia to w żaden sposób przyjętego w apelacji twierdzenia, że w takim samym stopniu i trwale zmniejszeniu uległy możliwości zarobkowe powoda w rozumieniu art. 135 § 1 k.r.o. Powód przez wiele lat pracował w Wielkiej Brytanii w branży budowlanej uzyskując zarobki 7000 – 8000 zł netto miesięcznie. Od stycznia 2013 roku powód zamieszkał w Polsce prowadząc działalność w branży budowlanej i deklarując dochód około 2500 zł netto miesięcznie, zaś już w toku postępowania o obniżenie alimentów zawiesił prowadzoną działalność i podjął zatrudnienie jako pracownik budowlany uzyskując najniższą płacę krajową. Mając powyższe na względzie oraz zasady logiki i doświadczenia życiowego nie znajduje żadnego uzasadnienia twierdzenie zawarte w apelacji, że możliwości zarobkowe powoda kształtują się obecnie na poziomie minimalnej płacy i uległy w związku z tym znacznemu obniżeniu. Nadto trudno zrozumieć argumentację powoda, który z jednej strony rezygnuje z wysokich dochodów i wraca do kraju ze względu na synów by następnie wystąpić przeciwko nim z powództwem o znaczne (o 60%) obniżenie alimentów uzasadniając to zmniejszeniem zarobków. Nie można się zgodzić również z twierdzeniem, że chłopcy w wieku 14 i 15 lat są już samodzielni i nie wymagają żadnych osobistych starań ze strony matki. Wreszcie odnośnie kontaktów powoda z dziećmi należy wskazać, że miały one charakter nieregularny i różnie przebiegały w poszczególnych okresach, na przykład małoletni K. od maja 2015 roku nie odwiedzał ojca. Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy w całości

podzielił ustalenia poczynione przez Sąd Rejonowy oraz przedstawione rozważania prawne uznając, że podnoszone przez apelującego zarzuty są niezasadne, zaś rozstrzygnięcie Sądu pierwszej instancji jest prawidłowe.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. apelację powoda oddalił.

U. P. J. G. M. S.